

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

909. An, & qualiter unio, ut valeat, requirat causam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

PARAGRAPHVS III.

An, & qua de causa, & qualiter
facienda unio beneficiorum.

Questio 909. An, & qualiter unio, ut va-
leat, requirat causam.

Respondeo: Requisitum principale ad vali-
dam unionem est causa iusta. Ventrigl. To. 2.
annos. 8. §. 2. n. 21. Carol. Anton. de Luca in observat.
ad Ventrigl. loc. cit. §. 1. n. 5. ubi: ad validitatem unionis
copulative requiruntur & causa & solennitas. Lott. l. 1.
q. 28. n. 142. Quodque, cum requiratur causa & so-
lennitas, si aliquid ex his deficiat, unio nihil opere-
tur, ac proinde unio in tali casu non debeat servari
per successorem, ait Corrad. pr. benef. l. 2. c. 15. n. 76.
ex Oldr. conf. 262. de reb. Eccl. non alien. Et unio facta
per Ordinarium sine causa, etsi de cetero servata
sit forma juris, est ipso jure nulla. Ventrigl. loc. cit. n.
24. Corrad. loc. cit. n. 75. Garc. p. 12. c. 2. n. 13. citans c.
expofitiffi. de prob. & ibi. Abb. & Imol. Oldr. ubi ante
Mandof. ad reg. de union. revoc. q. 6. n. 3. Hojed. & c.
Item facta ex causa quidem, sed falsa est ipso jure
nulla. Garc. loc. cit. & citati ab eo. Ventrigl. cit. §. 2.
n. 25. citans Novarin. singul. concl. tit. de union. concl. 2.
alias. 124. Lott. loc. cit. n. 47. citans Milis. in repertor.
v. unio facta ex fals. caus. ad finem. Cassad. decis. 8. n. 6. de
concess. prob. Ferret. conf. 23. n. 44. contra Barbof. juris
Eccl. l. 3. c. 16. n. 52. Azor. p. 2. l. 6. c. 28. q. 14. Item
contra Rebuff. in pr. ad reg. de union. revoc. gl. 5. & 9.
Mascard. de probis. concl. 1419. & alios, apud Garc. n.
114. Item contra Rotam decis. 2. de reb. Eccl. non alien.
in antip. & alibi. ut videre est apud Garc. (quam ta-
men variasse in hoc puncto, ait Lott.) qui omnes
sentunt, unionem in hoc casu non esse nullam ipso
jure, sed mero jure valere, & sustineri usque ad sen-
tentiam, per quam declaranda nulla, & rescinden-
da. Sententiam nostram confirmant Lott. & Ven-
trigl. exemplo rei minoris, quæ etsi decreto Judi-
cis fuerit alienata, si dein constet fuisse alienatam
ex falsa causa, non obstante decreto, alienatio est
nulla, in tantum, ut res non censetur exisse & do-
minitio minoris. l. magis. §. ult. ff. de reb. cor.

2. Quin & unio facta ex falsa causa à Sede Apo-
stolica est nulla ipso jure. Ventrigl. l. cit. n. 25. in fine.
citans Barbof. ubi ante. ac dicens, non esse in hoc
controversiam inter A. A. Garc. n. 115. citans Mas-
card. Rebuff. Cassad. Milis. ubi ante. & cum his
Corrad. l. cit. n. 78. eod. quod, ut semper tenuit & ob-
servavit Rota, in rescriptis unionum à Papa ema-
natis semper subintelligatur clausula: si cause vera
sunt. Corrad. ibid. n. 79. citans Rotam in suis practica-
bilibus. adjectis in calice. p. 2. divers. tit. de union. n. 6. Quod
ipsum procedere, etiam unio sit facta motu pro-
prio, & Papa causas unioni inseruit, tradit Corrad.
l. cit. n. 81. ex Garc. l. cit. n. 116. citante pro hoc So-
cin. sca. conf. 1. n. 7. vol. 3. Felin. in c. ad aures. de rescrip.
n. 9. Straph. de citi. gra. lit. de vi & effect. clausular. de
claus. motu proprio vers. 7. n. 5. Selv. p. 3. q. 12. n. 3. Man-
dof. ad reg. 22. q. 2. n. 3. & c. eod. quod, cum hæc causa
sint de facto alieno, possint redargui de falso. Cor-
rad. cit. n. 81. Et sic subreptio vitiat ipso jure unio-
nem factam à Papa. Garc. n. 117. citans Abb. conf.
101. p. 1. Felin. in c. postulat. n. 3. Rebuff. ubi ante. &
plures Rota declarationes, quas ad fsum recitat,
quin & Trid. sess. 7. c. 6. ubi cavetur, & uniones per-
petuæ à 40. annis factæ examinari possint ab Ord-

P. Leuen. Fort. Bensf. Tom. III.

nariis tanquam à Sede Apostolica delegatis, & quæ
per subreptionem vel obreptionem obtenta fue-
rint irrita declarentur.

Questio 910. An, & qualiter causa unio-
nis presumantur existere, & esse vera.

Respondeo primò: quamvis uniones regula-
riter debere presumi factæ ex iusta causa,
dicat Corrad. pr. benef. l. 2. c. 15. n. 4. Quam-
vis etiam, ut habet idem Corrad. l. 2. c. 3. n. 93. Papa,
utpote solutus legibus humanis, & absolutissime
habeat disponendi potestatem, pro libitu suo uni-
re possit beneficia qualibet, non tamen presumat-
ur id velle; cum presumatur potius uti jure ac ra-
tione; & ex iustis causis moveri, ut Card. Paris. conf.
41. n. 127. vol. 1. Decius conf. 4. n. 7. Ruin. conf. 60. an-
te n. 5. vol. 5. quos citat Corrad. Nihilominus causa
unionis non presumitur una, etsi Episcopus vel
Legatus unionis de ea attestet in unione. Card. de
Luca, ad Trid. d. 8. n. 13. Ventrigl. cit. §. 2. n. 26. Garc.
cit. c. 2. n. 120. citans Oldr. conf. 261. de reb. Eccl. Capu-
taq. decis. 350. n. 30. p. 3. & Practicabilia Rota ubi an-
te. contra Rebuff. in pr. tit. de union. revoc. n. 10. quem
videri velle, ait Garc. quod sit credendum Episco-
po vel alteri facienti mentionem de causa unionis,
si exprimitur. Unde jam etiam juvans se unione in
hoc casu, etiam expressæ ab uniente causa unionis,
renebitur causam illam probare. Garc. cit. n. 120.
multoque igitur minus presumitur causa vera in-
tervenisse, ubi nulla ab uniente fieret ejus mentio.

2. Limitanda tamen sunt hæc primò, ut Episco-
po unienti, id asserenti non credatur, nisi temporis
antiquitas juncta cum observantia justificationis
causæ ac solennitatis presumptionem inducat,
Card. de Luca, l. cit.

3. Limitanda secundò: Nisi Episcopus vel Le-
gatus, aliiive uniens allegans causas, simul enun-
ciet, se earum adhibuisse cognitionem, & reperisse
veras; tunc enim standum ejus assertioni, & præ-
sumendum est pro unione, donec contrarium pro-
betur. Barbof. juris. Eccl. l. 3. c. 16. n. 51. Ventrigl. cit. n.
26. citans Novarin. singul. concl. tit. de union. concl. 2.
alias. 124. n. 4. Garc. l. cit. n. 121. Idque etiam si pro-
cessisset parte non vocatâ, quia forte nullus tunc
aderat, qui vocari debebat. Barb. l. cit. Garc. cit. n.
121. citans Casar. de Grass. decis. 132. n. 16. tamen, ut
Garc. n. 122. Practicabilia Rota loc. ante cit. cum
Cald. conf. 4. de reb. Eccl. non. dicant, quod, si in-
strumento unionis dicatur per Ordinarium; habito
prius speciali tractatu & consilio cum multis canonicis,
& cum auctoritate & consensu canonicorum & præ-
positi & c. adhuc ista verba non probent tractatum
precedentem. Item Roman. in l. sciendam. n. 36. ff. de
verbor. oblig. Rebuff. in concord. rub. concil. Lateran. il-
lacione 2. 3. 4. alique apud Garc. n. 132. velint, non
stari assertioni, etiam Judicis seu Prælati, qui non
possit facere actus sine cognitione causæ & solen-
nitate, si dicat, se adhibuisse causæ cognitionem, &
debeas solennitates etiam in specie; sed debere
aliàs de eo apparere ex alia scriptura separata, quo-
rum sententiam in jure esse veriores, dicit Alcia-
tus de presump. reg. 3. presump. 10. n. 3. & 4. & Simon-
cella de decretis. l. 3. tit. 7. n. 42. dicit de jure certifi-
simam, quamvis de consuetudine dicat, presumi
pro decreto in quo enunciantur solennitates in ge-
nere. Rationem hujus limitationis hanc dat Garc.
n. 123. 124. 125. quod, licet aliàs regulariter non
presumatur solennitas extrinseca, etiam enunciata